

ge som på grund af krig, vold og hiv og aids til sammen. Det synes jeg er tankevækkende.

Selv om det årlige antal selvmord i Danmark nu er lavere end nogen sinde i de 75 år, hvor selvmord er registreret her i landet, ja, så er antallet fortsat højere end i en række af de lande, vi normalt sammenligner os med. Der blev registreret 814 selvmord i 1997. Hvor mange mennesker, der forsøger at tage deres eget liv, vides af gode grunde ikke, men Center for Selvmordsforskning mener, at antallet må være op mod ti gange så mange.

Selv om vi kan glæde os over denne statistiske nedgang, så er hvert eneste selvmord og selvmordsforsøg meningsløst. Der er næppe noget dødsfald, der virker mere meningsløst på de efterladte, end når et menneske må tage sit eget liv.

På denne baggrund kan SF's beslutningsforslag virke som et godt initiativ, men alligevel kan vi ikke støtte det, og det kan vi ikke, fordi, som vi jo har hørt ministeren sige, der allerede er rigtig god gang i forebyggelsen og i initiativerne rundt omkring i landet.

Det er jo først og fremmest amternes og kommunernes ansvar at tage sig af dette problem, og så gør de private og frivillige organisationer samtidig et utrolig godt arbejde. Der er oprettet mange telefonlinjer og rådgivningscentre, der tilbyder hjælp til selvmordstruede rundt omkring i landet. Samtidig er der blevet sat ekstra penge af, som vi jo også har hørt ministeren fortælle, i forbindelse med dette års finanslov – beløb, som vi jo fra Venstres side til fulde støtter og har været med til at sætte af.

Samtidig er vi også godt klar over, at der er behov for en forbedret indsats for ganske specielle grupper, og det er for de psykisk syge, som jo udgør hovedparten af de selvmordstruede, for unge piger, der tragisk nok vælger at tage deres eget liv, og så for unge flygtninge og indvandrere, der ligeledes udgør en stor gruppe af dem, der begår selvmord, eller som forsøger at begå selvmord.

Men samtidig er vi overordnet set nødt til at stille det meget nærgående spørgsmål, som vi ikke kommer uden om, når vi taler om selvmord, og det er: Hvordan er det, vi har indrettet vores samfund, i et af verdens rigeste lande?

Når raske unge mennesker, der jo ellers er så fulde af liv og gåpåmod, vælger livet fra, hvad er det så, der er galt med specielt det danske samfund?

Og det næste spørgsmål bliver da: Hvad er det for værdier, vi bygger vort samfund på, når mennesker kan føle livet så meningsløst, at de ønsker at komme ud af det?

Denne værdidebat burde vi nok tage, for det er det grundlæggende. Alt det andet er godt og fint og rigtigt, og det støtter vi, men grundlaget, er det i orden?

Som Nietzsche har sagt det: »Den, der ved, hvorfor han lever, kan næsten tåle et hvilket som helst hvordan.« Og det er det, det drejer sig om: at finde ud af, hvorfor vi lever, og finde ud af, hvad der er ens plads her i livet. Den debat er vigtig at tage, og det synes jeg vi skulle hjælpe hinanden med.

Henriette Kjær (KF):

Selvmord og selvmordsforsøg er meget tragiske og alvorlige ting, ikke alene for den person, der er ude i en stor personlig krise, hvor alt synes så sort og den eneste udvej for personen i den situation er at tage sit eget liv, men i høj grad også for de pårørende.

Tabet af et familiemedlem, der har begået selvmord, er nærmest ubærligt, for man vil altid tænke: Hvorfor? Kunne jeg have gjort noget? Og hvis selvmordsforsøget ikke lykkes og problemerne stadig er der, er der i høj grad brug for professionel støtte og hjælp til både den person, der påtænker selvmord, og de pårørende.

Så netop af den grund og på grund af den alvor, der ligger i denne her problemstilling, er vi i Det Konservative Folkeparti glade for, at SF rejser debatten med det her beslutningsforslag. Men for sagens skyld er vi lidt kede af, at SF ikke har spurgt partierne bredt, om vi ville være medforslagsstillere, for nu er sagen den, at vi kan støtte dele af forslaget, men ikke det hele.

Vi er helt enige i, at alle amter skal sørge for, at der er opfølgende behandlings- og støttetilbud til mennesker, der har været indlagt efter selvmordsforsøg. Det må simpelt hen være grundlæggende som et tilbud fra amterne til de mennesker, der har været så langt ude, at de har forsøgt selvmord. Vi synes derfor, det er meget vigtigt, at amterne begynder at samarbejde meget mere på dette område.

Vi ved, at forskellige amter har forskellige styrker i forhold til folk, der har forsøgt at begå selvmord, og specielle styrker til folk, der truer med at begå selvmord, men der bør ske en meget bedre koordinering og udveksling af den